

ادراک فراحسی از دیدگاه اسلام و روان‌شناسی

کلهر نوید خاکبازان*

رحیم میردریکوندی**

چکیده

انسان در زندگی خویش، با ادراکاتی فراتر از حس ظاهری روبرو شده است؛ ادراکاتی که برخی از آنها با حقیقت و ایمان رابطه استواری دارد، چنان‌که در بسیاری موارد، ایمان را شرط رخ دادن ادراکات فراحسی‌ای شمرده‌اند که انسان را به سوی حقیقت و واقعیت سوق می‌دهد. ادراکات فراحسی، شاخه‌ای از رشتۀ فراروان‌شناسی محسوب می‌گردد که توجه بسیاری از روان‌شناسان، فلاسفه، فیزیکدانان، زیست‌شناسان، الهیون و حتی مردم عادی را به خود جلب نموده است. این پژوهش با هدف بررسی ادراک فراحسی و تبیین زوایای گوناگون آن، با تکیه بر منابع اسلامی از جمله آیات قرآن کریم و روایات مucchوصمان علیهم السلام و نیز سخنان اندیشمندان مسلمان انجام گردید. همچنین چگونگی به کار بستن ادراک فراحسی و تفاوت آنها با معجزه و توه نیز از نظر گذرانده شد. این پژوهش به لحاظ هدف توصیفی می‌باشد و با روش استنادی اطلاعات گردآوری شده است. نتایج پژوهش نشان می‌دهد که ادراک فراحسی به عنوان یک حقیقت در منابع اسلامی شناخته شده است و یکی از وجوده تمایز انسان‌ها و سایر موجودات قلمداد می‌گردد.

کلیدواژه‌ها: ادراک فراحسی، فراروان‌شناسی، تله‌پاتی، دورجنبانی، آشناپنداری، پیش‌گویی، روشن‌بینی، دورشناوی.

مقدمه

چندانی در زمینه ادراک فراحسی از دیدگاه اسلام به ثبت نرسیده است. بیشترین مطالعات در زمینه روان‌شناسی، مربوط به آثار برخی محققان (ایروین، ۱۳۸۹؛ رایج، ۱۳۸۳؛ گوستاویونگ، ۱۳۸۲؛ رضایی‌مهر، ۱۳۸۲؛ کلرمون، ۱۳۵۴؛ مملکت‌دوست، ۱۳۸۳؛ ناجی، ۱۳۷۹؛ خرمشاهی، ۱۳۶۴) می‌باشد. همچنین در حیطه مباحث اسلامی نیز برخی از پژوهشگران (طباطبائی، ۱۳۹۳ق؛ مطهری، ۱۳۸۰الف، ج ۳؛ مصباح، ۱۳۸۳؛ مکارم‌شیرازی، ۱۳۶۷؛ قرائتی، ۱۳۸۳، ج ۱؛ نجاتی، ۱۳۷۴؛ رضایی، ۱۳۸۹؛ سعیدی‌روشن، ۱۳۷۹) به مناسبت بخشی از پژوهش خود، به تبیین ادراک فراحسی پرداخته‌اند.

در آثار روان‌شناسان، اشاره‌ای به آموزه‌های غنی اسلامی در زمینه ادراک فراحسی نشده است و پژوهشگران اسلامی نیز این مفهوم را یا به‌طور کامل مورد مطالعه قرار نداده و یا از زاویه روان‌شناسی آن را بررسی نکرده‌اند. ازین‌رو، این مفهوم نیازمند بررسی‌های جامع‌تر در حیطه منابع اسلامی بوده و تبیین‌های روان‌شناختی دقیق‌تری را می‌طلبد. به نظر می‌رسد این پژوهش بتواند ارزش‌های روان‌شناختی ادراک فراحسی را از منابع اسلامی اکتشاف نموده و زمینه پژوهش‌های بیشتر را فراهم سازد.

بنابراین، محقق در پی بررسی سؤالات ذیل می‌باشد:

۱. مفهوم ادراک فراحسی در روان‌شناسی چیست؟
۲. مفهوم ادراک فراحسی در منابع اسلامی چیست؟
۳. منشأ و پیش‌زمینه ادراک فراحسی از دیدگاه اسلام و روان‌شناسی چیست؟

۴. حوزه‌های ادراک فراحسی کدام است؟

همچنین در ضمن پژوهش، به بررسی سؤالات فرعی‌تری همچون امکان‌شناسی، ضرورت‌شناسی و آسیب‌شناسی ادراک فراحسی در روان‌شناسی و متون اسلامی و نیز تفاوت آن با معجزه‌وتوهمند پرداخته‌خواهد شد.

انسان‌ها یک‌سری معلومات عادی دارند که از راه چشم و گوش و سایر حواس ظاهری حاصل می‌شود. و گاه این آگاهی‌ها به وسیله قوای فکری - که قوای درونی انسان است - تجزیه و تحلیل می‌شود و بخشی از افکار عقلی انسان شکل می‌گیرد. همه انسان‌ها کم‌ویش از نوعی آگاهی بهره‌مند هستند. گاه برای بعضی از انسان‌ها یک نوع ادراکات دیگری هم حاصل می‌شود و مطالبی به ذهن‌شان می‌آید که جنبه استثنایی دارد و از اسباب ظاهری پیدا نشده است (مصطفی، ۱۳۸۳، ص ۱۷). جان آدمی ساحت‌های فراتر از حس دارد و می‌تواند به فراسوی ظواهر مادی گام بردارد. خداوند در عرصه زندگی، بشر را به ارزش دریافت‌های حضوری اشیا و رسیدن به حقایق توجه داده و به تعبیر دیگر، دریچه‌هایی به دنیای فراحسی گشوده است. گرچه زمانی با وجود تفکرات مادی‌گرایانه و انسان‌گرایانه افراطی غربی، دریافت‌های فراحسی با بی‌اعتنایی مواجه شدند، اما با پیشرفت بیشتر علم، دانش‌های فراحسی موضوع مطالعات علمی قرار گرفتند و انکار توانایی آنها برای ارتباط با واقعیت و پیوند آنها با لایه‌هایی از واقعیت، کنار نهاده شد (رفیعی، ۱۳۸۹، ص ۸۱).

مباحث فراوانی در باب مسائلی همچون تله‌پاتی (Telepathy)، پیش‌گویی (Precognition)، روش‌بینی (Telekinesis Psychokinesis)، دورجنبانی (Clairvoyance) و تجربه خروج روح از بدن مطرح شده‌است که نشان می‌دهد از راه‌های دیگری غیر از روش‌های تجربی شناخته‌شده نیز می‌توان کسب معرفت نمود. برخی از این فنون حالتی عام و تعلیم‌پذیر و قابل اعتماد یافته‌اند و می‌توان انتظار داشت که برخی دیگر نیز دیر یا زود به شکل همگانی و تعلیم‌پذیر درآیند (صادقی، ۱۳۸۲، ص ۵۰). آن مقدار که محقق جست‌وجو نموده، تاکنون مطالعات

- ادراک پدیده‌هایی که علم تاکنون به ماهیت آنها پی نبرده است، ادراک فراطبیعی یا فراهنگار یا فراحسی نامیده می‌شوند (ناجی، ۱۳۷۹، ص ۱۲).

- قوّه شعور باطن در بشر است و کارهایی می‌تواند انجام بدهد که ادراک ظاهری قادر بر انجام آن نیست؛ یعنی کارهای خارق العاده‌ای انجام می‌دهد (مطهری، ۱۳۸۰الف، ج ۳، ص ۴۹۸).

- اصطلاحی کلی برای تعدادی از پدیده‌های فراهنگار فرضی به کار برده شده است (ربر، ۱۳۹۰، ص ۳۳۱)؛ یعنی پدیده‌هایی که فرض می‌شود با قوانین و اصول شناخته شده قابل توجیه نیستند (همان، ص ۶۵۰).

- حاصل آگاهی به واقعیت‌ها یا گزاره‌های واقع‌نمایی است که نوعاً با روش‌های ادراک حسی یا کیفیات حسی - تنی یا خویشتن‌نگری عادی دسترس پذیر نمی‌شود (وکیلی، ۱۳۸۵، ص ۶۹).

- به گفته پروفسور ریشه، برنده جایزه نوبل، ادراکی است که می‌تواند به چیزهایی پی ببرد که ضمیر عادی از درک آنها عاجز است (کلمون، ۱۳۵۴، ص ۹۸۲).

امکان‌شناسی ادراک فراحسی

ممکن بودن وجود ادراک فراحسی در انسان، محل اختلاف بسیاری از اندیشمندان بوده است. فیلسوفان، متکلمان، عرفانی‌شمندان و روان‌شناسان در هر دوره‌ای، اظهار نظرهایی اعم از مخالف و موافق در این‌باره کرده‌اند. در ذیل، به بیان نظریات برخی از صاحب‌نظران پرداخته می‌شود.

الف. دیدگاه‌های مخالف

۱. ماده‌گرایان: در دیدگاه ماده‌گرایان، هشیاری بشری چیزی نیست جز عملکرد مغز، بدن و دستگاه عصبی. این افراد بر این باورند که افکار انسان منحصرآ به وسیله

مفهوم‌شناسی ادراک فراحسی

ادراک فراحسی که در فرهنگ لغات مترادف واژه لاتین «extra-sensory perception» (فیروزیخت، ۱۳۸۹، ص ۲۴۳؛ باطنی، ۱۳۷۹، ص ۳۰۲) آمده، در لغت به معنای ادراکی است که خارج از حوزه کاربرد هر نوع دستگاه حسی شناخته شده رخ می‌دهد (ربر، ۱۳۹۰، ص ۳۳۱). تعاریف اصطلاحی ادراک فراحسی از نگاه‌های مختلف بدین قرار است:

- کسب اطلاع، معرفت و آگاهی از یک امر یا شيء یا رویداد، بدون دخالت حواس عادی بشری (خرمشاهی، ۱۳۶۴، ص ۲۲).

- ادراک امور غیرمادی و معنوی است که با دست و چشم و گوش صورت نمی‌گیرد و نیز مراتبی دارد که هر کسی نمی‌تواند آن را درک کند (همان، ص ۵۹-۵۸).

- ادراک برخی از واقایع غیرعادی است که انسان آنها را تجربه می‌کند و موضوع آن به مثابه مسئله‌ای فراتر از فکر و ذهن در نظر گرفته می‌شود (ملکت‌دoust، ۱۳۸۳، ص ۳۲).

- اصطلاحی است که به کسب اطلاعات درباره واقایع فراتر از حواس عادی اطلاق می‌شود (همان، ص ۳۳).

- ادراک چیزهایی عجیب و غریب که در ابتدا تفسیر آنها محال به نظر می‌رسد یا بالاتر از فهم بشری است (رضایی، ۱۳۸۹، ص ۱۲۸).

- در نتیجه تأملات ثانویه و پاسخ به پرسش‌هایی شکل می‌گیرد که از شناخت حسی نخستین عبور کرده و نمی‌خواهد بدان بسنده کند. این نوع ادراک در واقع، تفسیر جهان است. در تفسیر جهان، انسان، روابط ضروری حوادث را تشخیص می‌دهد و قوانین کلی عالم را کشف می‌کند و واقعیت‌های مربوط به مواردی محسوسات و آن سوی طبیعت را آشکار می‌سازد (مبلغ، ۱۳۷۸، ص ۱۱۹).

مشهور یعنی ایمانوئل کانت و اگوست کنت تأثیر پذیرفته‌اند. این دو متفکر اساساً اعتقاد به مسائل ماواری طبیعی را به علت خارج بودن از دسترس تجربه، غیرواقعی می‌پنداشتند (رجی، ۱۳۸۲، ص ۳۷) و هرگونه اندیشه متافیزیکی را نفی می‌کردند (زرشناس، ۱۳۸۱، ص ۳۹). کوتاه سخن اینکه دیدگاه بشرانگاری (اومنیسم) با جهان‌بینی تجربی و حسی به انکار واقعیت‌های فراحسی پرداخته و انسان را میزان و معیار همه چیز معرفی کرده است، آن هم انسانی که آرمان نهایی اش رسیدن به لذایذ مادی و تأمین خواسته‌های نفسانی می‌باشد (باربور، ۱۳۷۴، ص ۹۸-۹۶).

۴. ویلیام اکام؛ ویلیام اکام (William of Ockham) از کشیشان و فلاسفه معروف قرون وسطاً، معتقد بود: «امری موجود است که یا محسوس من باشد یا لازمه محسوس من، و گرنه باید آن را از صفحه وجود محظوظ کرد». وی امور فراوانی را از صفحه هستی خارج کرد؛ زیرا با اصل فوق همخوان نبود (فعالی، ۱۳۷۹، ص ۷۷).

ب. دیدگاه‌های موافق

۱. ابن‌سینا: ابن‌سینا در برخی آثار خویش، بحث‌هایی در زمینه ادراکات فراحسی دارد: هر گاه بشنوی که عارفی از غیب خبر می‌دهد و بشارت یا اندرزی که قبل‌آمده است، درست درآمد، پس باور کردن آن برای تو دشوار نیاید؛ زیرا این امر در قوانین طبیعت علل و اسباب معینی دارد. نفس انسانی به گونه‌ای است که در حالت خواب به غیب دسترسی پیدا می‌کند. پس با توجه به هماهنگی تجربه و قیاس، مانعی ندارد که این دسترسی در حالت بیداری نیز روی دهد (ملکشاهی، ۱۳۹۰، ص ۶۵۸).

۲. استاد مطهری: شهید مطهری راه علم را منحصر به آنچه که انسان از طریق حس و فکر کسب می‌کند، ندانسته و بر این باور است که از افق دیگری به نام «فراحس» نیز،

اعمال الکتروشیمیایی دستگاه (BBNS) (مغز، بدن و دستگاه عصبی) تولید می‌شود و بنابراین، فکر و ذهن مطلقاً به این دستگاه مربوطند. وقتی که BBNS می‌میرد، هشیاری نیز از بین می‌رود. در این نظام فکری، پدیده‌هایی همچون ادراک فراحسی غیرممکن است؛ زیرا آنها را توهمندی می‌دانند که سبب می‌شود در شناخت امور جهان دچار مشکل شویم (ملکت‌دوست، ۱۳۸۳، ص ۳۳). آنان بر این باورند که عصر این گرافگویی‌های ناسنجیده به سر آمده است (خرمشاهی، ۱۳۶۴، ص ۲۸).

۲. اثبات‌گرایان: در ازای جنبه افراطی اصالت ماده، یک افراط یا تفریط دیگر هم که بیشتر ناشی از قول به اصالت حس و تجربه و مکتب‌های حاد اصالت فیزیکی نظری اثبات‌گرایی منطقی است، وجود دارد و آن، انکار هرگونه عوالم و حقایق جز عالم طبیعت و احوال عادی و ادراکات حسی است (همان). فیلسوفان تجربه‌گر املاک حقیقت را همان وجود خارجی و تجربه قرار دادند و منکر واقعیت‌های فراحسی شدند. اثبات‌گرایی یا تحصل‌گرایی منطقی با تکیه بر این رویکرد، گزاره‌های فراحسی را که تحقیق‌پذیر تجربی نبودند، مهمل معرفی (علی‌تبار فیروزجایی، ۱۳۸۸، ص ۱۴) و همه را حمل بر تصادف و توهمند کردند (خرمشاهی، ۱۳۶۴، ص ۲۸).

۳. انسان‌گرایان: تفکر انسان‌گرایانه غرب بر این اصل مشهور مبتنی است که در ذهن آدمی چیزی جز محسوسات وجود ندارد، غافل از آنکه بسیاری از محتويات ذهن از داده‌های حسی ناشی نمی‌شود. واقعیت غربی که به صرف قرارداد محدود تلقی می‌شود، همواره در معرض تهدید و تهاجم عناصر و نیروهای فراحسی ماواری طبیعی و فوقبشری و مخاطرات فراوان دیگر قرار دارد (گوستاویونگ، ۱۳۸۲، ص ۶۷).

انسان‌گرایان امروزی بیشتر از دیدگاه‌های دو فیلسوف

قرار گرفت و اثبات گردید، بجاست در اینجا به بررسی ضرورت این نوع ادراک پرداخته شود. از چند منظر، وجود این ادراک در انسان ضروری به نظر می‌رسد:

۱. ادراک فراحسی در قرآن

در قرآن کریم الفاظی که ناظر به انواع ادراکات فراحسی است فراوان بوده و از مرز بیست تعبیر می‌گذرد؛ واژه‌هایی همچون بصیرت، حکمت، لب، عقل، تدبیر و عرفان از جمله واژه‌هایی است که مربوط به ادراکات فراحسی می‌شود (فعالی، ۱۳۷۹، ص ۷۷). برای مثال، در برخی موارد توجه به امور فراحسی را رهین تعلق و تدبیر می‌داند: «فَقُلْنَا إِلَيْهِ أَضْرُبُوهُ بِعَيْنِهَا كَذَلِكَ يَحْمِلُ اللَّهُ الْمُؤْتَمِنُ وَ يَرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ» (بقره: ۷۳)؛ پس گفتیم: پاره‌ای از اعضای آن (گاو ذبح شده) را به او (بدن مقتول) بزنید (تا زنده شود و قاتل را معرفی کند) این‌گونه خداوند مردگان را زنده می‌کند و نشانه‌های (توحید و قدرت) خود را به شما نشان می‌دهد، شاید بیندیشید. خداوند به افرادی که ادراکات فراحسی را اسطورة باطل می‌دانند چنین اعلام می‌دارد که در باب این مسائل تعلق و تفکر نمایند (جوادی آملی، ۱۳۷۹، ج ۵، ص ۱۶۸). همچنین از واژه «بصیرت» در آیه ۷۸ سوره «نحل» به عنوان معبری یاد شده است که باید انسان را به کمک عقل به امور فراحسی رهنمون سازد (فعالی، ۱۳۷۹، ص ۷۳). به کار رفتن این الفاظ در قرآن، جایگاه ویژه ادراکات فراحسی را نشان می‌دهد که در بخش‌های بعدی مقاله به برخی از نمونه‌های قرآنی در این زمینه اشاره خواهیم نمود.

۲. وجه تمایز انسان و حیوان

یکی از وجوده عمده امتیاز و افتراق نوع انسان از جنس حیوانات، کنش و واکنش انسان با عوالم فراحسی و

القائاتی به انسان می‌شود (مطهری، ۱۳۸۰، ج ۳، ص ۱۵۷). ایشان می‌افزاید: پدیده‌های فراحسی غیرقابل انکار و منحصر به یک نفر و دو نفر نیست و انسان، باید منکر قوای روحی و استعداد خارق العادة روحی بشر بشود (مطهری، ۱۳۸۰، ج ۴، ص ۵۲۲).

۲. آیت‌الله مصباح: آیت‌الله مصباح ادراکات فراحسی را این‌گونه ترسیم نموده‌اند: «این امر تازگی ندارد و از قدیمی‌ترین ایامی که تاریخ نشان می‌دهد، کم‌ویش این چیزها میان انسان‌ها بوده است و انسان‌ها پذیرفته‌اند که غیر از این راه‌های ادراکی که همه ما داریم، یک نوع دیگر ادراک غیرعادی هم وجود دارد؛ چنان‌که غیر از قدرت‌های مادی که با اسباب علمی و حساب شده حاصل می‌شود، قدرت‌های دیگری هم وجود دارد که با محاسبات عادی جور درنمی‌آید» (مصباح، ۱۳۸۳، ص ۱۷-۱۸). «مطالعات نیز روی این نوع آگاهی انجام گرفته و وجودش از طرف متخصصان پذیرفته شده است؛ مثل تله‌پاتی و امثال اینها که در فراروان‌شناسی مطرح است» (همان، ص ۱۷).

۴. کارل گوستاویونگ: کارل گوستاویونگ روان‌شناس و متفکر سوئیسی بود که به خاطر فعالیت‌هایش در روان‌شناسی و ارائه نظریاتش تحت عنوان «روان‌شناسی تحلیلی» معروف است. یونگ را در کنار زیگموند فروید از پایه‌گذاران دانش نوین روان‌کاوی قلمداد می‌کنند (شولتز، ۱۳۹۰، ص ۱۰۲). وی قایل به صحت پدیده‌های فراروان‌شناسی و طرفدار جدی‌تر گرفتن فراروان‌شناسی بود (خرمشاهی، ۱۳۶۴، ص ۲۷-۲۸). وی تلقی یکسونگری غربی را دلیل انکار پدیده‌های فراحسی می‌داند (گوستاویونگ، ۱۳۸۲، ص ۶۶).

ضرورت‌شناسی ادراک فراحسی

پس از اینکه صحت و امکان ادراک فراحسی مورد بررسی

آسیب‌شناسی ادراک فراحسی، زمینه‌ساز آسیب‌زدایی موجب برطرف شدن ناهنجاری‌های احتمالی موجود، در فرایند کلی ادراک فراحسی خواهد شد، به گونه‌ای که پس از انجام آسیب‌شناسی و آسیب‌زدایی، ادراک فراحسی، در مسیری پویا و صحیح انجام گیرد. در ذیل، به برخی از آسیب‌های موجود اشاره می‌شود:

۱. عدم امکان ثبت و قایع

آنتونی فلو (Anthony Flew) می‌گوید: «آنچه محقق فراروan شناسی جست‌وجو می‌کند یافتن شاهد از شاهدان [عینی] حوادث ظاهرًا غیرطبیعی است که بلافاصله پس از وقوعشان ثبت و ضبط شده‌اند و آنچه در اختیار نداریم، شاهد و بینه است که یکی از این واقعیت معجزه‌آمیز را شاهد بوده باشد و شهادت خود را بلافاصله پس از وقوع آن واقعه ثبت کرده باشد» (عبداللهی، ۱۳۸۳، ص ۳۰۶-۳۰۷).

۲. احتمال خطأ

ادراک فراحسی همانند ادراکی حسی، ممکن است در معرض خطأ باشد. ادراک درست شخص، نخست به میزان وابستگی اطلاعات او به واقعیت‌های عاری از شایبه‌های جعل، تحریف یا خرافه و نیز عدم اشتباه در به کارگیری ابزارهای علمی و عقلی کشف واقعیت‌بستگی دارد و سپس میزان پردازش و پیرایش درون او برای پذیرش تصویری درست از واقعیت، آن‌گونه که هست (رفیعی، ۱۳۸۹، ص ۸۱).

۳. تکرارناپذیری، فraigیر نبودن و دشواری انتقال

به دیگران

ادراک فراحسی به اندازه ادراک حسی فraigیر نیست. مثلاً، ما می‌توانیم ادراک حسی را در افراد مختلف بررسی کنیم، ولی

شهودی است. ادراک برتر فراحسی در زندگی فردی و اجتماعی انسان‌ها در طول تاریخ قابل مشاهده است (امین، ۱۳۸۶، ص ۴). ادراک فراحسی علاوه بر تمایز انسان با سایر موجودات، وجه تمایزی بین خود انسان‌ها نیز محسوب می‌شود. حد فاصل ادیان الهی و خیل عظیم مؤمنان عالم با بقیه مردم و انسان‌ها، از زمان حضرت آدم تا امروز عبارت است از ایمان به غیب؛ یعنی ماورای دنیای احساسات ما و معادلات و محاسبات بشری مبنی بر این حواس (خامنه‌ای، ۱۳۷۵، ص ۱۳۹).

۳. مجرای ارتباط شهودی با واقعیت

مجاری دریافت دانش برای انسان محدود نیست و دریافت‌های فراحسی یکی از مجاری ارتباط شهودی انسان با واقعیت‌اند. همچنین هدف دین چیزی جز این نیست که انسان به جایی برسد که همه چیز برای او از راه‌هایی فراتر و بیشتر از ادراک‌های حسی مکشف شود (رفیعی، ۱۳۸۹، ص ۸۲).

ویلیام جیمز نیز پس از اشاره به توانمندی‌های فوق العاده انسان می‌گوید: در دستگاه فکری و روحی ما یک نیروی فراحسی است که حقیقت و واقعیت‌هایی را درک می‌کند و این حس خیلی از کار و علم حس‌های معمولی و ظاهری دیگر، دامنه‌دارتر و عمیق‌تر است (سعیدی‌روشن، ۱۳۷۹، ص ۳۸) و غفلت از ادراک فراحسی ممکن است دانشمندان را از درک بنیادهای نظری و عقلانی و حقایق محروم سازد (کوهن، ۱۳۸۲، ص ۳۱).

آسیب‌شناسی ادراک فراحسی

آسیب‌شناسی در اصطلاح، به معنای شناسایی، مطالعه و بررسی دقیق عوامل زمینه‌ساز ناهنجاری‌ها و مشکلات پیش رو می‌باشد (خاکبازان، ۱۳۹۰، ص ۲۳). بی‌شک،

۶. تحمل ریاضت‌های غیرشرعی و ضداجتماعی

شهید مطهری در مورد آمادگی برای ادراکات فراحسی از طریق ریاضت‌ها می‌گوید: «آنچه که در ادیان آمده است، در دستورهای عبادی و غیرعبادی، برای این است که ما یک وقت - مثلاً - راه ریاضت‌کش‌های هندی و دیگران را پیش نگیریم. راهی که اسلام نشان می‌دهد، راهی است که نه زندگی را مختلط می‌کند و نه معنویت و صفاتی روح را، بلکه در عین اینکه انسان رو می‌آورد به زندگی و اجتماع و نظامات اجتماعی، در عین حال، صفاتی روح و معنویت خودش را هم حفظ و نگهداری می‌کند و از میان نمی‌برد. اما در راههای دیگر ممکن است کسی، دیگر آن امور را فراموش کند، فقط رو می‌آورد به زندگی، می‌شود مادی در زندگی، یک کسی هم زندگی را بکلی رها می‌کند» (مطهری، ۱۳۸۰، ج ۴، ص ۵۲۳).

تفاوت‌شناسی

۱. تفاوت وهم و ادراک فراحسی

برخی از اندیشمندان توهمند را به گونه‌ای تعریف نموده‌اند که شباهت فراوانی با ادراک فراحسی پیدا می‌کند. یکی از تعاریف توهمند، این است: «توهمند، یعنی ادراک غیرمستقیم محسوسات؛ یعنی ادراک چیزهایی که از انسان دورند و با حواس ظاهری حس و درک نمی‌شوند» (بخشی، ۱۳۸۰، ص ۷۱). یا در جای دیگر چنین آمده است: «هرگاه شخصی چیزهای غیرواقعی و یا غیرقابل وجود بیند، گفته می‌شود که این شخص دچار توهمند شده است» (رایج، ۱۳۸۳، ص ۵۱).

اکنون این سؤال قابل طرح است که چگونه می‌توان میان وهم و ادراکات فراحسی که از مراتب عالی روحی ناشی می‌شود، فرق نهاد؟ تفاوت در آن است که ادراکات فراحسی آثاری در عالم خارج دارد که وهم آن آثار را ندارد.

به سادگی نمی‌توان ادراک فراحسی را در سطح اجتماعی و جهانی مورد بررسی قرار داد و ملاک شناخت این ادراک را تعیین نمود. تبیین ادراک حسی به دلیل داشتن اندام‌های حسی ساده‌تر است، اما ادراک فراحسی به دلیل نبودن اندام‌های حسی مشترک در آنجا، انتقالش به دیگران دشوار است (احمدی، ۱۳۸۹، ص ۵۱). ازین‌رو، انسان نمی‌تواند پدیده‌های فراحسی را تکرار، آزمایش و در نتیجه، آموزش دهد (بی‌نیاز، ۱۳۸۶)؛ زیرا ماهیت پدیده‌های فراحسی به نحوی است که مانند سایر پدیده‌ها تن به تحقیقات و تجارب علمی نمی‌دهد (خرمشاهی، ۱۳۶۴، ص ۲۸).

۴. نتایج مبهم

نویسنده کتاب قرآن و روان‌شناسی، یکی از معاوی برخی ادراکات فراحسی را این‌گونه ذکر می‌کند: «برخی از روان‌شناسان معاصر، به بررسی پدیده‌هایی [فراحسی] چون تله‌پاتی همت گماشته و آزمایش‌های فراوانی روی آنها انجام داده‌اند، اما این کوشش‌ها همچنان در آغاز راه است و هنوز به نتایج دقیقی که بتوان آن را با اطمینان به مجموعه اطلاعات دقیق بشر درباره انسان افزود، نرسیده است» (نجاتی، ۱۳۷۴، ص ۱۸۷).

۵. مرزبندی ناقص میان پدیده‌های ادراک فراحسی

شباهت میان ادراکات فراحسی به وضوح به چشم می‌آید؛ همان‌گونه که در ادامه مقاله در بررسی انواع ادراکات فراحسی هم پوشانی برخی ادراکات قابل رصد می‌باشد، که دلیل آن را «می‌توان به ناشناخته بودن ماهیت واقعی این پدیده‌ها مربوط دانست» (ناجی، ۱۳۷۹، ص ۱۳). ازین‌رو، تفکیک ادراکات فراحسی از یکدیگر بسیار مشکل است و نمی‌توان دقیقاً این مسئله را مشخص نمود.

شیطانی انجام گیرد، ولی معجزه فقط برای اثبات رسالت و ابلاغ دین و مقدسات الهی به وقوع می‌پیوندد و هیچ غرض شخصی و شیطانی در آن را ندارد (رضایی مهر، ۱۳۸۲، ص ۶۲). ۴. تحقق ادراکات فراحسی مقید به بعضی مکان‌ها و زمان‌ها و شرایط خاص و محدود است، ولی معجزات پیامبران چنین محدودیت‌هایی ندارد و در هر شرایطی که پیغمبر صلاح دانست، به اذن الهی از او صادر می‌شود (همان).

منشأ ادراک فراحسی

یکی از ابعادی که در زمینه ادراک فراحسی شایسته است، مورد بررسی واقع شود، و اکاوی منشأ این ادراک است. اگر منشأ ادراک حسی عالم طبیعت است، منشأ ادراک فراحسی چیست؟

برخی منشأ آن را روح آدمی دانسته‌اند که می‌تواند از جسم و مرتبه پایین‌تر فراتر رود و حقایقی را بیابد. ایشان در ادامه این مطلب، می‌گویند: «البته این نکته را فراموش نکنید که حتی یافته‌های حسی ما هم می‌تواند مبدئی باشد، برای اینکه به ادراک فراحسی هم راه بیابیم» (احمدی، ۱۳۸۹، ص ۵۱).

عده‌ای دیگر بر این باورند که ادراک فراحسی فطری بوده و هر فرد انسانی به‌طور نسبی (یعنی با شدت و ضعف)، افزون بر ابعاد جسمانی و برونی، در خلوت خویش دارای کشش و جوشش درونی، فراحسی و باطنی است و این وجهه غیرمادی، در نوع انسان - با همه پراکنندگی و گوناگونی - ذاتی، طبیعی، غریزی و به اصطلاح، فطری است (امین، ۱۳۸۶، ص ۴).

پیش‌زمینه ادراک فراحسی

اندیشمندان مختلف دیدگاه‌های خویش را در خصوص پیش‌زمینه یا چگونگی اکتساب و به کار بستن ادراکات

وقتی امیرالمؤمنین علی^{علیہ السلام} از آمدن مغول یا مرحجاج و مدت حکومتش در عراق خبر می‌دهد، این امور و همی نیستند؛ زیرا شما اثر آنها را می‌بینید. از طرفی دیگر، کسی که آن را می‌باید آنچنان می‌باید که در آن تردید ندارد، برخلاف امور و همی که در اختیار فرد نیستند (احمدی، ۱۳۸۹، ص ۵۱).

۲. تفاوت معجزه و ادراک فراحسی

همچنان‌که اشاره شد، وجود یک سلسله ادراکات فراحسی در زندگی بشر قابل انکار نیست. این گونه امور در طول تاریخ بشر سابقه بسیار داشته و امروز نیز گسترده‌تر تحقق دارد (سعیدی روشن، ۱۳۷۹، ص ۳۲). اکنون این سوالات مطرح می‌شود که «آیا وحی پیغمبران مانند آگاهی‌های غیرعادی برخی افراد است که با ریاضت‌های خاصی حاصل می‌شود که هر کس این ریاضت‌ها را بکشد، این معلومات را به دست می‌آورد؟ آیا اعجاز پیامبران مانند تصرفات برخلاف مجاری و عوامل طبیعی آنان است؟ یا وحی با آگاهی‌های غیرعادی دیگر انسان‌ها و اعجاز یا تصرف غیرعادی آنها تفاوت دارد؟» (مصطفی، ۱۳۸۳، ص ۱۸). با توجه به کیفیت و شرایط تحقق معجزه و ادراکات فراحسی، می‌توان تفاوت آنها را در امور ذیل برشمرد:

۱. ادراکات فراحسی، در اثر یک سلسله تمرینات برای شخص حاصل می‌شود، ولی معجزه بدون هیچ مقدمه و تمرینی صورت می‌پذیرد (رضایی مهر، ۱۳۸۲، ص ۶۲).
۲. انسان‌های معمولی با آموزش می‌توانند ادراکات فراحسی را یاد بگیرند، هرچند انسان‌های خوبی هم نباشند، اما معجزه با قدرت الهی فقط در اختیار پیغمبران و اولیای خداست و قابل تعلیم و تعلم نیستند (خامنه‌ای، ۱۳۷۵، ص ۲۵۱).
۳. ادراکات فراحسی، ممکن است به اغراض مختلف

یعقوب علیه السلام را به عنوان مثال ذکر کرده است. آن حضرت، بوی فرزندش یوسف را هنگامی که کاروان حامل پیراهن یوسف از سرزمین مصر به راه افتاده بود و چند روز راه از محل اقامتش فاصله داشت، استشمام نمود: «وَلَمَّا فَصَلَّتِ الْعَبْرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تَفَنَّدُونِ» (یوسف: ۹۴)؛ و چون کاروان از مصر بیرون آمد، یعقوب گفت: اگر مرا تخطه نکنید، من بوی یوسف را می‌شنوم. با توجه به اینکه قرآن از این نظر [اعجاز یعقوب] سکوت دارد، و آن را به عنوان اعجاز یا غیر اعجاز قلمداد نمی‌کند، می‌توان توجیه علمی نیز بر آن یافت؛ چراکه امروز مسئله «تله‌پاتی» انتقال فکر از نقاط دور دست یک مسئله مسلم علمی است، که در میان افرادی که پیوند نزدیک با یکدیگر دارند و یا از قدرت روحی فوق العاده‌ای برخوردارند بر قرار می‌شود (مکارم شیرازی و همکاران، ۱۳۶۷، ج ۱۰، ص ۷۲؛ قرائتی، ۱۳۸۳، ج ۱۰، ص ۱۵۴). بنابراین، استشمام بوی یوسف علیه السلام توسط یعقوب علیه السلام، از چنین مسافت دوری به طور آشکار به پدیده ادراک حسی خارج از چارچوب حواس، اشاره دارد (نجاتی، ۱۳۷۴، ص ۸۸).

داستان تخت ملکه سبا

قرآن کریم داستان آن مردی که تخت ملکه سبا را در طرفه‌العینی از یمن به فلسطین آورد، این‌گونه نقل می‌کند: «قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَ إِلَيْكَ طَرْفُكَ» (نمیل: ۴۰)؛ کسی که در نزد او دانشی از کتاب (از لوح محفوظ یا از کتاب‌های آسمانی) بود گفت: من آن را پیش از آنکه پلک چشمت به هم بخورد، یا چشم بر هم زنی به نزد تو می‌آورم. «قرآن این قضیه را تعلیل به یک نوع علم می‌کند که مسلم آن علم از این نوع علم نیست که [شخص] قانونی را بداند و بعد بخواهد روی آن عمل کند، ولی به هر حال [ناشی از] یک نوع علم و ایمان

فراحسی مطرح نموده‌اند که بسیاری از آنها شبیه به یکدیگر به نظر می‌رسد. در ذیل، به بیان برخی از این دیدگاه‌ها پرداخته می‌شود.

۱. دیدگاه علامه طباطبائی: علامه طباطبائی معتقد است که برخی از امور خارق‌العاده مستند به امور فراحسی، به وسیله قوت اراده صاحب آنها حاصل می‌شود. اراده تابع علم است و هنگامی که علم جازم و ایمان به تأثیر وجود داشته باشد، اثر آن ظاهر می‌شود. برخی دیگر از افراد نیز ادراک فراحسی را از راه ریاضت به دست می‌آورند (طباطبائی، ۱۳۹۳ق، ص ۲۴۵-۲۴۶).

۲. دیدگاه شهید مطهری: انسان با طرزی از عمل، با عادت دادن خود، با ورزش دادن و ریاضت دادن خود، با عمل کردن می‌تواند ادراکات فراحسی را کسب نماید (مطهری، ۱۳۸۰ب، ج ۴، ص ۵۲۲).

۳. دیدگاه عثمان نجاتی: این نوع ادراک فوق حسی را همه مردم ندارند و تنها برای بعضی افراد که از استعداد ویژه‌ای برخوردار هستند، امکان‌پذیر است. این استعداد، عبارت از نوعی شفافیت و صفاتی روحی است و به نیروی ادراک خارق‌العاده‌ای بستگی دارد که انسان می‌تواند از مزهای مکان فراتر رود و اشیا و حوادث دور از خود و یا حوادثی را که به علت وجود موانع، از او پوشیده است، درک کند (نجاتی، ۱۳۷۴، ص ۱۸۸).

۴. دیدگاه هاذری کربن: در نگاه هائزی کربن، فیلسوف، شرق‌شناس و متخصص در تاریخ ادبیان، راه یافتن به دنیای ادراکات فراحسی، بدون پاکیزگی قلبی، تصفیه‌روحی و تأملات طولانی امکان‌پذیر نیست (جلالی فراهانی، ۱۳۸۸، ص ۲۶).

ادراک فراحسی در آیات و روایات

داستان حضرت یعقوب علیه السلام

قرآن برای اشاره به ادراک فراحسی، ماجرای حضرت

که پیامبر ﷺ ادراکات فراحسی زید را تأیید نمودند. داستان‌های ناظر به ادراکات فراحسی نظری تله‌پاتی در کتاب‌های مذهبی خیلی زیاد است؛ مثل اینکه پیغمبر اکرم ﷺ در وقتی که نجاشی در جبهه بود، جریان فوت او را اطلاع داد و گفت که الآن نجاشی مرده است و او را کفن کرده‌اند و من از همین‌جا بر او نماز می‌خوانم، به‌طوری‌که همه جنازه نجاشی را دیدند و حضرت در آن حال بر آن نماز خواندند» (مطهری، ۱۳۸۰، ج ۴، ص ۴۹۱).

پیامبر اکرم ﷺ فرمودند: «ركوع و سجود را به طور کامل انجام دهید، سوگند به خدا، هنگامی‌که به رکوع و سجود می‌روید من شما را از پشت سرم می‌بینم» (نجاتی، ۱۳۷۴، ص ۱۸۹، به نقل از: قشیری نیشابوری، بی‌تا).

حوزه‌های ادراک فراحسی

۱. تله‌پاتی

یکی از ادراکات فراحسی که مورد سخن ماست، تله‌پاتی است. تله‌پاتی (وکیلی، ۱۳۸۵، ص ۷۱) یا ارتباط فکری (رضایی، ۱۳۸۹، ص ۱۲۸)، یا اندیشه‌خوانی (علی‌زاده، ۱۳۸۷ و ۱۳۸۸، ص ۷۱؛ ناجی، ۱۳۷۹، ص ۲۲) و یا حس ششم، از آگاهی (خرمشاهی، ۱۳۶۴، ص ۲۲) به معنای دور و «pathos» به معنای احساس تشکیل شده است (ناجی، ۱۳۷۹، ص ۱۴). تعاریف فراوانی از این پدیده ادراکی شده است که برخی از آنها اشاره می‌شود:

- ارتباط مستقیم ذهن به ذهن است یا به تعبیر دیگر، تعامل ذهنی مستقیم با سیستم‌های زنده (ملکت‌دوست، ۱۳۸۳، ص ۳۳).

- توانایی‌های شگفت‌آور انسان، در زمینه ارتباط برقرار کردن از راه دور و غلبه قدرت فکری بر افراد (نوری‌زاد، ۱۳۸۳، ص ۶۴-۶۵).

می‌داند. این آیه دلیل بر این است که این نیروی خارق‌العاده در انسان وجود پیدا می‌کند؛ به موجب علمی که انسان پیدا می‌کند، نه آن‌طوری که بعضی اشخاص می‌گویند که انسان هیچ‌کاره است» (مطهری، ۱۳۸۰، ج ۴، ص ۴۹۶).

نمونه‌هایی در زندگی پیامبر اکرم ﷺ

امام صادق علیه السلام داستانی از حارثه بن نعمان انصاری در زمان پیامبر ﷺ نقل می‌فرمایند که ادراک فراحسی را به خوبی بیان کرده است: رسول خدا ﷺ در مسجد نماز را با مردم به جای آورده و نظرش افتاد به جوانی که نشسته بود، و خواب وی را فراگرفته، رنگش زرد و جسمش لاغر و چشمانش در سرش فرو رفته بود. پیامبر به او گفت: حالت چطور است؟ پاسخ داد: دارای حالت یقینی. حضرت از جوابش به شگفت آمد و گفت: هر یقینی حقیقتی دارد؛ حقیقت یقین تو چیست؟ جوان گفت: یقینم مرا به حزن و اندوه افکنده، خواب شب را از چشمم ریوده، و روزهای گرم را در حال روزه و عبادت بر من آورده است، به‌طوری‌که نفس من از دنیا و آنچه در دنیاست، بیرون رفته است و گویا نگاهم به عرش پروردگارم افتاده است که برای حساب خلائق برپا شده و خلائق برای حساب محشور گردیده‌اند، و من هم در میان آنها هستم و گویا می‌بینم اهل بهشت را که در آن متنعم می‌باشند، و با یکدیگر به رفت و آمد و سخن مشغولند، و گویا می‌بینم اهل آتش را که در میان آن معدّب می‌باشند، و فریاد می‌زنند و گویا می‌شنوم صدای شعله‌ور شدن آتش را که در گوش‌های من دوران دارد. پیامبر ﷺ فرمود: این بنده‌ای است که خدا دل او را به نور ایمان روشن گردانیده است و سپس به آن جوان گفت: بر این حالی که داری پایدار باش (کلینی، ۱۴۰۷ق، ج ۲، ص ۵۳؛ مجلسی، ۱۴۰۴ق، ج ۷، ص ۳۳۳). در این داستان شاهد آن هستیم

۳. روشن‌بینی

این کلمه به معنای «به وضوح دیدن» می‌باشد. روشن‌بینی (وکیلی، ۱۳۸۵، ص ۷۱) عبارت است از توانایی یک شخص در دیدن اتفاقات زمان حال یا آینده یا حوادثی که بعدها روی می‌دهد (رایج، ۱۳۸۳، ص ۵۰). این پدیده، اطلاعاتی را درباره وقایعی که در فاصله دور به وقوع می‌پیوندد (ناجی، ۱۳۷۹، ص ۲۰) و فراتر از حواس عادی درک می‌شود در اختیار ما قرار می‌دهد (ملکت‌دوست، ۱۳۸۳، ص ۳۳). از این پدیده به رازبینی (خرمشاهی، ۱۳۶۴، ص ۲۲)، دیدن از ورای مانع (ملکت‌دوست، ۱۳۸۳، ص ۳۳)، دیدن از راه دور (رایج، ۱۳۸۳، ص ۵۰) و غیب‌بینی هم تعبیر شده است (علی‌زاده، ۱۳۸۷ و ۱۳۸۸، ص ۷۱).

«همیشه افرادی هستند که مسائلی را از غیب تلقی می‌کنند؛ یک نوع روشنایی در روحشان پیدا می‌شود، چیزهایی را می‌شنوند که قبلاً نمی‌شینند، چیزی را می‌بینند که قبلاً نمی‌دیدند» (مطهری، ۱۳۸۰، ج ۴، ص ۵۲۰-۵۱۹). آگاهی نسبت به وقایع آینده ممکن است از طریق خواب نیز صورت پذیرد (حجازی، ۱۳۸۷، ص ۲۷). البته مقصود از آن، خواب‌های راستین می‌باشد که با آینده - نه با گذشته - سروکار دارند و به هیچ وجه نمی‌توانند علت مادی داشته باشند (مقیسه، ۱۳۸۲، ص ۱۳۹).

فرق بین روشن‌بینی با تله‌پاتی در این است که تله‌پات اطلاعات خود را از فکر شخص دیگر کسب می‌کند، درحالی که روشن‌بین این آگاهی را بدون ارتباط با فکر دیگری به دست می‌آورد (ناجی، ۱۳۷۹، ص ۱۴).

۴. دورشناوی (Clairaudience)

یکی دیگر از ادراکات فراحسی، دورشناوی یا رازشناوی می‌باشد (رضایی، ۱۳۸۹، ص ۱۲۸). دورشناوی عبارت

در اینجا بجاست این نکته ذکر شود که گاه با توسعه در معنا و گستره «الهام»، پدیده تله‌پاتی را نیز در دایره الهام جای دادند (اسدی، ۱۳۸۵، ص ۳۵-۳۴). الهام، احساسی از جنس آگاهی است که آدمی منشأ آن را نمی‌داند. این الهام گاه از عالم بالا و از طرف خداوند است [و منحصر به بندگان صالح است] و گاه از طرف انسان دیگری که در مسافتی دور از او قرار دارد [که روان‌شناسان آن را «تله‌پاتی» نامیده‌اند] (عظمی‌زاده و همکاران، ۱۳۸۰، ص ۱۵۵).

۲. پیش‌گویی

پیش‌گویی (علی‌زاده، ۱۳۸۷ و ۱۳۸۸، ص ۷۱؛ مملکت‌دوست، ۱۳۸۳، ص ۳۳؛ وکیلی، ۱۳۸۵، ص ۷۱) یا غیب‌گویی رویدادهای آینده و درست درآمدن آنها (خرمشاهی، ۱۳۶۴، ص ۲۳) از اموری است که بعضی از انسان‌ها می‌توانند از حوادث آینده خبر دهند. از این ادراک به پیش‌بینی، پیش‌شناخت یا پیش‌آگاهی نیز تعبیر شده است (ناجی، ۱۳۷۹، ص ۲۰).

آیزنگ می‌گوید: «از این نتیجه نمی‌توان چشم پوشید که بعضی از مردم دارای نیروی ذهنی‌ای هستند که می‌توانند رویدادهایی را که در آینده بسیار نزدیک رخ می‌دهد، پیش‌بینی کنند» (قدردان قراملکی، ۱۳۷۵، ص ۱۲۹). البته باید توجه نمود که «گاهی شما می‌بینید پیش‌بینی‌هایی که افراد خیلی زبردست در مسائل عادی می‌کنند خطأ درمی‌آید. بعد می‌بینید این اشتباه نکرده، جریانی که او می‌دیده درست دیده، ولی یک جریان دیگری هم بوده که جلوی این جریان را گرفته است. او، هم درست دیده هم نادرست؛ درست دیده که آن جریان را دیده، درست ندیده که یک جریان مخالف را نمی‌دیده است» (مطهری، ۱۳۸۰، ج ۴، ص ۵۰۸).

فراحسی و معانی پنهان بر او، به طور مستقیم میسر می‌گردد، بلکه افزون بر این، می‌تواند آنها را با چشم دل مشاهده کند (عقدایی، ۱۳۸۹، ص ۱۱۲). سوروکین (Sorokin) نیز معتقد است که بزر ترین دست یافته‌های خلاق، نتیجه نیرویی فراتابیعی - فراحسی است (باوندیان، ۱۳۸۳، ص ۳۶).

است از شنیدن صدا، یا سخنی از مکانی دور که خارج از محدوده حس شناوی است (نجاتی، ۱۳۷۴، ص ۱۸۷). البته این ادراک متفاوت از روحی است که مختص انبیاست. آنچه در اینجا منظور است، نظیر نداهای غیبی می‌باشد، که برای نمونه، نقل می‌کنند حربین بزید ریاحی شنید و تحول روحی یافت و از صفات اشقيا جدا شد و به یاران حضرت سیدالشهداء علیهم السلام پيوست (خرمشاهی، ۱۳۶۴، ص ۲۲).

۷. همدلی از راه دور

هرگاه شخص، درد و رنج فیزیکی یا روحی و وضعیت هیجانی شخص دیگری را احساس کند، این پدیده «همدلی از راه دور» نامیده می‌شود. درک احساسات دیگران، از شایع ترین پدیده‌های ادراک فراحسی است. دو قلوها معمولاً چنان ارتباط نزدیکی باهم دارند که در صورت بروز حادثه‌ای برای یکی از آن دو، دیگری احساسات نفر دوم را حس می‌کند. این وضعیت می‌تواند بین یک مادر و فرزندش و یا میان عشاق پیش بیاید (رایج، ۱۳۸۳، ص ۵۰). در بعضی از روایات نیز اشاره جالبی به این مسئله شده است: جابر عصفی از امام باقر علیه السلام سؤال کرد: گاهی بی‌آنکه مصیبیتی به من رسیده باشد یا حادثه ناگواری اتفاق بیفت، قلبم را غم فرا می‌گیرد، به نوعی که اطرافیان می‌فهمند. امام علیه السلام فرمودند: مسلمانان در آفرینش از یک حقیقت و طینت هستند، ازین‌رو، مؤمنان برادر یکدیگرند؛ همین که حادثه تلخی برای یکی از آنان اتفاق بیافتد، دیگری در سرزمین و منطقه‌ای دیگر غمناک می‌شود (کلینی، ۱۳۷۹، ص ۴۸۸).

همچنین پیامبر اکرم علیه السلام در حدیثی می‌فرمایند: «دو نفر مؤمن که به خاطر خدا با هم دوست می‌شوند، همچون یک پیکر می‌گردند، به طوری که اگر یکی از آنان در موضوعی از بدن خود ناراحتی داشت، دیگری در همان موضوع احساس درد می‌کند» (کراجکی، ۱۴۱۰، ص ۳۵۲؛

۵. آشناینداری

هرگاه شخصی از یک واقعه، محل یا وضعیتی، در ذهنش تصوراتی داشته باشد، به این حالت «آشناینداری» گفته می‌شود (رایج، ۱۳۸۳، ص ۵۰). آشناینداری میان مردم بسیار رایج است و حتی می‌توان گفت کسی وجود ندارد که دست‌کم یک بار این تجربه را نداشته باشد. برای مثال، شخصی با ورود به محلی که قبلاً هرگز به آنجا پا نگذاشته است، متوجه می‌شود که آنجا را می‌شناسد یا اینکه در بدرو آشنایی با برخی افراد، حس می‌کنیم که یک دوست قدیمی را که سال‌ها پیش از داده‌ایم دوباره یافته‌ایم (همان، ص ۵۱).

۶. ذوق و خلاقیت

عرفا و برخی فلاسفه از جمله افلاطون، در برخی تعبیرات خود از ذوق و خلاقیت به عنوان یک ادراک فراحسی تعبیر می‌کنند که با کمی اغماض می‌توان آن را جزو ادراکات فراحسی در فراروان‌شناسی نیز در نظر گرفت. ذوق و خلاقیت به عنوان ادراکی ماورای حسی از قدیمی ترین مفاهیمی است که پیوسته مورد تأمل اهل نظر بوده است (باوندیان، ۱۳۸۳، ص ۳۶)؛ ادراکی که لازمه آن تخریب حواس ظاهری از راه تحمل ریاضت و تزکیه نفس است (پارسپور، ۱۳۸۶، ص ۱۵۴). پس از عارض شدن ذوق و خلاقیت بر فرد، نه تنها دریافت حقایق

طبیعت و زندگی طبیعی است. انقطاع نیز گاهی در پرتو و قوع امور هولناک در زندگی، گاهی از طریق تصرفات و اشاره ولی الله و انسان کامل، و نیز گاهی از راه کمالات نفسانی برای آدمی حاصل می‌شود که در پرتو آن، گاهی انسان به مشاهده بخشی از حقایق هستی نایل می‌گردد (موسوی خمینی، ۱۴۱۰ق، ص ۳۶).

وجه تمایز این ادراک فراحسی با سایر ادراکات نیز در این است که در مکاشفه و شهود نوعی گشودگی و کشف نسبت به حقیقت و واقعیت غایی هست، که شرط لازم سایر ادراکات فراحسی نیست (ملکیان، ۱۳۸۳، ص ۶۱؛ صادقی، ۱۳۷۹، ص ۲۳۲؛ همان‌گونه که جان هیک با تأثیر از دیدگاه شلایر ماخرو و ویلیام آستون تجربه‌های دینی نظری کشف و شهود را به معنای انتقال آگاهی می‌داند که در اثر مواجهه روح انسانی با حقیقت مطلق حاصل گردیده است (اسدپور، ۱۳۸۶، ص ۶۲).

چشم بصیرت نیز از جمله ادراکات فراحسی به‌شمار می‌رود که چون در آن نوعی کشف و شهود وجود دارد، آن را در ذیل این ادراک ذکر می‌نماییم. بسیاری از عالمان، دانشمندان و حتی افراد عادی نیز بوده‌اند که از این ادراک فراحسی با شیوه‌های گوناگون آن بهره برده‌اند، که در این مختصر از ذکر آن خودداری می‌شود.

۹. چشم زدن

یکی دیگر از ادراکات فراحسی چشم‌زدن، چشم‌زنم یا شورچشمی، می‌باشد که از دیرباز بر آن تأکید داشته‌اند. اما اینکه آیا چنین پدیده‌ای حقیقت دارد یا خیر؟ در این مختصر اشاره‌ای بدان خواهد شد.

«در اینکه اجمالاً چنین حقیقتی هست، نمی‌شود تردید کرد، چنانچه بعضی از علمای جدید معتقد‌ند که در برخی از چشم‌ها چنین خاصیتی هست؛ یعنی بعضی از چشم‌ها

مجلسی، ۱۴۰۳ق، ص ۲۸۱؛ نوری، ۱۴۰۸ق، ص ۲۱۷. صاحب تفسیر نمونه در این زمینه می‌نویسد: «امروزه ثابت شده که ممکن است از طریق رابطه فکری، ناراحتی‌های یک شخص به دوستش منتقل گردد و سپس آن ناراحتی خاص روی جسم او اثر بگذارد و همان عضو مشابه را ناراحت سازد» (مکارم شیرازی، ۱۳۷۸، ص ۱۴۸-۱۴۷). با توجه نزدیک بودن مرزهای ادراک فراحسی که در گذشته بدان اشاره شد، این نکته قابل ذکر است که این پدیده را می‌توان بخشی از ادراک فراحسی تلقی‌پاتی نیز برشمرد.

۸. کشف و شهود

نوع دیگری از ادراک فراحسی وجود دارد که در اصطلاح عرفا «کشف و شهود» نامیده می‌شود (قدردان قراملکی، ۱۳۸۱، ص ۵۳)، و در ادبیات فلسفی از آن به نوعی تجربه دینی تعبیر می‌شود (همان؛ اسدپور، ۱۳۸۶، ص ۶۲؛ شجاع، ۱۳۸۷، ص ۱۲۸ و ۱۳۶؛ صادقی، ۱۳۷۹، ص ۲۳۲). کشف و شهود عبارت است از دیدن اشیا یا حوادثی که خارج از محدوده حس بینایی قرار دارند (نجاتی، ۱۳۷۴، ص ۱۸۷) و از لحاظ ماهیت با دیدنی که توسط چشم یا هر وسیله دیگری که تصویری در ذهن ایجاد می‌کند، متفاوت می‌باشد (رفیعی، ۱۳۸۹، ص ۸۱). همچنین «ممکن است در برخی موارد در خواب، بیداری و یا در حالتی میان خواب و بیداری رخ دهد» (رفیعی، ۱۳۸۹، ص ۸۱).

امام خمینی رض کشف و شهود را این‌گونه تبیین نموده‌اند: آن‌گاه که روح انسان از سرگرمی‌ها و اشتغالات برکنار می‌ماند، می‌تواند از حقایق جهان آگاهی یابد. انسان می‌تواند دیدنی‌ها را ببیند و حتی از گذشته و آینده باخبر شود. عامل اصلی مشاهدات نفسانی و آگاهی از حقایق هستی، انقطاع و انسلاخ انسان از پرداختن و توجه به

نتیجه‌گیری

در بررسی ادراک فراحسی از دیدگاه روان‌شناسی و اسلام در این مقاله، نتایج ذیل حاصل می‌شود:

۱. نقل متواتر ادراکات فراحسی در نظرات اندیشمندان توانمند - که بدان اشاره شد - و نمونه‌های کم‌رنگی که خود در زندگی دیده‌ایم و نتایج انکارناپذیر آن، اذعان دارد که وجود ادراکات فراحسی، ممکن است و نمی‌توان آن را تصادف و توهمند دانست.
۲. در صورتی که صحت همه یا بعضی از پدیده‌های فراحسی، به طریق علمی یا عقلی یا اجمالی ثابت بشود، در تحکیم مبانی ایمان و اعتقادات بسیاری از مؤمنان بی‌تأثیر نیست. چنان‌که حضرت ابراهیم علی‌الله‌ی نیز با همه ایمان و یقینی که به رستاخیز و احیای مردگان داشت، از خداوند درخواست کرد که یکبار آن را برای مزید اطمینان قلبی او، به اجرا درآورد و خداوند درخواست او را اجابت کرد (بقره: ۲۵۹-۲۶۰). امروزه هم بسیاری از انسان‌ها با ادراکات فراحسی مواجه می‌شوند. در صورتی که این افراد صحت آن را بپذیرند، بر محدودیت‌های دیدگاه ماده‌گرایانه فایق آمده و دیگر اصالت ماده و اصالت طبیعت نزد ایشان اعتباری ندارد، و در پرتو آن، بقای روح و حیات اخروی را می‌پذیرند.
۳. حواس پنج‌گانه و عقل و سایلی هستند که انسان در زمینه ادراک و شناخت، از آنها کمک می‌گیرد، ولی در بسیاری از مسائل برای رسیدن به شناخت واقعی، به تنها کافی نیستند؛ مثلاً، آنها به شناخت مسائلی که انسان با حس و عقل نمی‌تواند درک کند، قادر نمی‌باشند. به همین دلیل، وجود ادراک فراحسی در انسان ضرورت دارد.
۴. در کنار تمامی مزایای ادراک فراحسی که در پژوهش حاضر بیان گردید، این نوع ادراک دارای محدودیت‌ها، موانع و آسیب‌هایی نیز می‌باشد. از این‌رو،

نوعی اشعه از خود بیرون می‌دهند که این اشعه یک اثر سوئی در اشیا وارد می‌کند، مخصوصاً اگر با یک نگاه و نظر مخصوص باشد. قبول کردن این حرف‌ها در قدیم خیلی مشکل بود که انسان بگوید یک نفر وقتی که نگاه می‌کند، از چشم او شعاعی بیرون می‌آید که - مثلاً - می‌تواند یک سنگ را بترکاند؛ اصلاً قابل باور کردن نبود. ولی امروز که میدان عمل این شعاع‌ها و امثال اینها پیدا شده که چقدر در طبیعت امواج وجود دارد و این امواج چه کارهای خارق‌العاده‌ای را انجام می‌دهند، دیگر این امر تعجبی ندارد که شعاعی از چشم یک انسان بیرون بیاید و واقعاً یک شتر را به زمین بزند» (مطهری، ۱۳۸۰، ج ۲۶، ص ۶۳۳).

۱. دورجنبانی روانی

دورجنبانی یعنی حرکت دادن اشیا و یا از حرکت بازداشتمن آنها به وسیله تمرکز فکر (رضایی، ۱۳۸۹، ص ۱۲۸؛ مملکت‌دوست، ۱۳۸۳، ص ۳۳) و یا غلبه قدرت فکری بر افراد و اجسام (نوری‌زاد، ۱۳۸۳، ص ۶۵-۶۴). برخی دیگر، این پدیده را این‌گونه تعریف نموده‌اند: قدرت نفس بر جنباندن اشیای دور از طریق نفس و روان بدون استفاده از قدرت مادی (قدرتان قراملکی، ۱۳۷۵، ص ۱۲۹). در جای دیگر نیز از آن به تسخیر و تصرف در اشیا و تأثیر از دور یاد نموده‌اند (خرمشاهی، ۱۳۶۴، ص ۲۳). «مثلاً، انسان ممکن است اینجا باشد و جسمی را که در آنجا هست هدایت کند یا متوقف کند یا به حرکت درآورد. همین‌هایی که میز را به حرکت در می‌آورند. یا می‌گوید تو قصد کن که این میز به کدام طرف برود، من قصد می‌کنم نه اینکه او قصد کنم، من نیت می‌کنم، بعد فرمان می‌دهد آن‌طوری که فلاانی نیت کرده، به هر طرف که او قصد کرده برو، به همان طرفی که من قصد کرده‌ام می‌رود» (مطهری، ۱۳۸۰، ج ۴، ص ۴۸۲-۴۸۱).

- .۱۵۲-۱۶۲. امین، حسن، ۱۳۸۶، «پیوند فرهنگ و دین و سیاست»، حافظ، ش ۴۵.
- باربور، ایان، ۱۳۷۴، علم و دین، ترجمه بهاءالدین خرمشاهی، ج ۲، نهضت، تهران، مرکز نشر دانشگاهی.
- باطنی، محمد رضا و همکاران، ۱۳۷۹، فرهنگ معاصر، ج ۶، تهران، فرهنگ معاصر.
- باوندیان، علیرضا، ۱۳۸۳، «نسبت زیبایی وحدت و کمال»، کیهان فرهنگی، ش ۲۱۳، ص ۳۴-۳۹.
- بخشی، علی اکبر، ۱۳۸۰، «مبانی انگیزش از دیدگاه اسلام»، معرفت، ش ۵۰، ص ۵۶-۷۱.
- پارساپور، زهره، ۱۳۸۶، «بررسی مفهوم حس دیگر در منوی از دید تطبیقی در حکمت عرفان و اسطوره»، فرهنگ، ش ۶۳-۶۴، ص ۱۴۱-۱۶۴.
- جلالی فراهانی، مسعود، ۱۳۸۸، «تفسیر باطنی امامت شیعی»، اطلاعات حکمت و معرفت، ش ۳۸، ص ۲۶-۲۸.
- جوادی آملی، عبدالله، ۱۳۷۹، تسمیم، ج ۲، قم، اسراء.
- حجازی، بهجت السادات، ۱۳۸۷، «روان‌شناسی شخصیت در تاریخ بیهقی»، کاوش نامه زبان و ادب، ش ۱۶، ص ۹-۴۰.
- خاکبازان، نوید، ۱۳۹۰، رهنمای جهادی در عرصه فرهنگی، قم، خادم الرضا.
- خامنه‌ای، سیدعلی، ۱۳۷۵، حدیث ولایت (مجموعه رهنمودهای مقام معظم رهبری)، ج ۲، تهران، سازمان تبلیغات اسلامی.
- خرمشاهی، بهاءالدین، ۱۳۶۴، «غیب جهان و جهان غیب»، کیهان فرهنگی، ش ۱۳، ص ۲۲-۲۹.
- رایج، آندرس، ۱۳۸۳، «پدیده‌های فرار و انقلاب اسلامی کدامند؟»، ترجمه دنیا مملکت‌دست، روان‌شناسی جامعه، ش ۱۵ و ۱۶، ص ۴۹-۵۱.
- ربی، آرتور اس، ۱۳۹۰، فرهنگ روان‌شناسی (توصیفی)، ترجمه یوسف کریمی و همکاران، تهران، رشد.
- رجیبی، محمود، ۱۳۸۲، انسان‌شناسی، ج چهارم، قم، مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی.
- رضایی، محمدعلی، ۱۳۸۹، «سحر از دیدگاه قرآن و علم»، کوثر معارف، ش ۱۳، ص ۱۱۹-۱۴۰.
- رضایی‌مهر، حسن، ۱۳۸۲، «پدیده‌های فرار و انقلاب اسلامی»، کیهان فرهنگی، ش ۱۹۹، ص ۵۸-۶۲.
- رفیعی، سیدعلی‌محمد، ۱۳۸۹، «بینش جان و رویش تصویری: عوامل مؤثر در تصویرگری دینی»، کتاب ماه کودک و نوجوان، ش ۱۵۵، ص ۷۹-۸۸.

آسیب‌شناسی مطرح شده در ادراک فراحسی، زمینه‌ساز آسیب‌زدایی و موجب برطرف شدن ناهنجاری‌های احتمالی موجود، در فرایند کلی ادراک فراحسی خواهد شد، به گونه‌ای که پس از انجام آسیب‌شناسی و آسیب‌زدایی، ادراک فراحسی، در مسیری پویا و صحیح انجام خواهد گرفت.

۵. تفاوت میان وهم و ادراکات فراحسی که از مراتب عالی روحی ناشی می‌شود در آن است که ادراکات فراحسی آثاری در عالم خارج دارد که وهم آن آثار را ندارد.

۶. ادراکات فراحسی، آموخته می‌شوند و به دیگران نیز آموزش داده می‌شوند، ولی تعلیم و تعلم در معجزه راه ندارد. همچنین ادراکات فراحسی، از هر کس چه کافر، چه فاسق، چه مؤمن، می‌تواند حاصل آید ولی معجزه فقط از پیامبران و اولیاء‌الله که پاک و صالح و شایسته‌ترین بندگان خدا هستند، ظاهر می‌شود.

۷. بررسی آموزه‌های دینی، سیره علمی و عملی علماء و عرفان‌ها از آن است که ادراکات فراحسی، به عنوان یک حقیقت در منابع اسلامی شناخته شده است و وجه تمایز انسان‌ها و سایر موجودات قلمداد می‌گردد و نیز می‌توان کسب مقامات بالای معنوی را از جمله دلایل بروز برخی از پدیده‌های ادراکی بر شمرد.

-
احمدی، احمد، ۱۳۸۹، «اندیشه و نظر: نقد نقد کانت»، اطلاعات حکمت و معرفت، ش ۴۹، ص ۴۹-۵۲.
اسدپور، رضا، ۱۳۸۶، «اندیشه و نظر: کثرت‌گرایی دینی از چشم اندازهای متفاوت»، اطلاعات حکمت و معرفت، سال دوم، ش ۹، ص ۵۸-۶۱.
- اسدی، علی، ۱۳۸۵، «سیر پیدایش و تحول در نظریه الهام با تأکید بر آیات قرآن»، معرفت، ش ۱۰۷، ص ۲۹-۳۶.
اکبری، احمد، ۱۳۸۴، «ما و خرافات»، مبلغان، ش ۷۵، ص

- ، ۱۴۰۷، *الكافی*، ج چهارم، تهران، دارالكتب الإسلامية.
- کوهن، رابر لارنس، ۱۳۸۲، «دانش و دموکراسی»، ترجمه علی محمد طباطبائی، بازنای اندیشه، ش ۴۳، ص ۲۷-۳۲.
- گوستاوونگ، کارل، ۱۳۸۲، «واقعیت و فراواقعیت»، ترجمه سید محمد آوینی، هنرهای تجسمی، ش ۲۰، ص ۶۸-۶۹.
- مبلغ سید محمد حسین، ۱۳۷۸، «شناسخت در قرآن از نگاه مطهری»، پژوهش‌های قرآنی، ش ۱۷ و ۱۸، ص ۱۱۸-۱۴۳.
- مجلسی، محمد باقر، ۱۴۰۳، *بحار الانوار*، ج دوم، بیروت، دارالحياء التراث العربي.
- ، ۱۴۰۴، *مرأة العقول*، ج دوم، تهران، دارالكتب الإسلامية.
- صبحا، محمد تقی، ۱۳۸۳، «وحی شناسی»، کوثر، ش ۱۵، ص ۱۷-۲۲.
- مطهری، مرتضی، ۱۳۸۰، *الف*، مجموعه آثار، ج ششم، تهران، صدرا.
- ، ۱۳۸۰، *اب*، مجموعه آثار، ج ششم، تهران، صدرا.
- ، ۱۳۸۰، *ج*، مجموعه آثار، ج ششم، تهران، صدرا.
- مقیسه، حسین، ۱۳۸۲، «بنیادهای معرفت یا معرفت‌های بنیادین»، پژوهش‌های فلسفی - کلامی، ش ۱۷ و ۱۸، ص ۱۳۱-۱۴۸.
- مکارم شیرازی، ناصر، ۱۳۷۸، *زنگی در پرتو اخلاق*، ج دوم، قم، سرور.
- مکارم شیرازی، ناصر و همکاران، ۱۳۶۷، *تفسیر نسونه*، ج پنجم، تهران، دارالكتب الإسلامية.
- ملک‌شاهی، حسن، ۱۳۹۰، ترجمه و شرح اشارات و تنبیهات ابن سینا، ج هفتمن، تهران، سروش.
- ملکیان، مصطفی، ۱۳۸۲، «درد از کجا؟ رنج از کجا؟ سخنی در باب خاستگاه در درون رنج‌های بشری»، *هفت آسمان*، ش ۲۴، ص ۵۱-۷۷.
- ملکت‌دوسن، دنیا، ۱۳۸۳، «فراروان‌شناسی چیست؟»، *روان‌شناسی جامعه*، ش ۱۴، ص ۳۲-۳۳.
- موسوی خمینی، سیدروح‌الله، ۱۴۱۰، *تعلیقات علی شرح فصوص الحکم و مصباح الانس*، تهران، پاسدار اسلام.
- ناجی، مسعود، ۱۳۷۹، «پدیده‌های فراتبیعی»، *کتاب ماه کلیات*، ش ۲۹، ص ۱۲-۲۰.
- نجاتی، محمد عثمان، ۱۳۷۴، *قرآن و روان‌شناسی*، ترجمه عباس عرب، ج چهارم، مشهد، بنیاد پژوهش‌های اسلامی آستان قدس رضوی.
- نوری‌زاد، صمد، ۱۳۸۳، آن سوی آیه‌ها؛ نگرشی بر اعجاز‌های پیشکی قرآن، قم، آیت‌عشق.
- نوری، مسیرا حسین، ۱۴۰۸، *مستدرک الوسائل و مستنبط المسائل*، قم، مؤسسه آل‌البیت علیهم السلام.
- وکیلی، هادی، ۱۳۸۵، «فلسفه تجربه عرفانی»، *قبیبات*، ش ۳۹ و ۴۰، ص ۶۷-۹۲.
- زرشناس، شهریار، ۱۳۸۱، *مبانی نظری غرب مدرن*، تهران، کتاب صبح.
- سعیدی روشن، محمد باقر، ۱۳۷۹، *معجزه‌شناسی*، تهران، مؤسسه فرهنگ و اندیشه معاصر.
- شجاع، محمد اشرف، ۱۳۸۷، «نقدی بر رهیافت تجربه دینی خاورشناسان بر وحی»، *قرآن پژوهی خاورشناسان*، ش ۵، ص ۱۲۱-۱۴۸.
- شولتز، دوان، ۱۳۹۰، *نظريه‌های شخصیت*، ترجمه یوسف کریمی و همکاران، ج نهم، تهران، ارسپاران.
- صادقی، هادی، ۱۳۸۲، «الحاد، شک، یا ایمان؟»، *معرفت فلسفی*، ش ۲۱، ص ۴۳-۶۰.
- ، ۱۳۷۹، «دین و تجربه»، *نقد و نظر*، ش ۲۳ و ۲۴، ص ۲۲۲-۲۴۶.
- طباطبائی، سید محمد حسین، ۱۳۹۳، *المیزان فی تفسیر القرآن*، قم، اسماعیلیان.
- عبداللهی، محمد علی، ۱۳۸۳، « Hegert az alhad beh Khadabavri »، *نقد و نظر*، ش ۳۵ و ۳۶، ص ۲۷۹-۳۱۲.
- عظمی زاده اردبیلی، فائزه و همکاران، ۱۳۸۰، *نگرشی نوین بر تاریخ و علوم قرآنی*، تهران، بنیاد قرآن.
- عقدایی، تورج، ۱۳۸۹، «جمال‌شناسی گلشن راز»، *ادیبات عرفانی و اسطوره‌شناسی*، ش ۱۸، ص ۱۰۵-۱۳۸.
- علی‌تبار فیروزجایی، رمضان، «فطرت نمونی زبان دین و قرآن»، *آیین حکمت*، ش ۲، ص ۳۴-۷.
- علی‌زاده، مصطفی، ۱۳۸۷ و ۱۳۸۸، *روان‌شناسی و اجتماع*: *فراروان‌شناسی*، فردوسی، ش ۷۴ و ۷۵، ص ۷۰-۷۳.
- فعالی، محمد تقی، ۱۳۷۹، «نگاه قرآن به عقلاتیت دین»، *صحیفه مبین*، ش ۴، ص ۶۷-۸۴.
- فیروزبخت، مهرداد، ۱۳۸۹، *فرهنگ جامع روان‌شناسی و روان‌پژوهی*، تهران، ویرايش.
- قدردان قرامکی، محمد حسین، ۱۳۸۱، «حقیقت وحی، تجربه دینی یا عرفانی؟»، *قبیبات*، ش ۲۶.
- ، ۱۳۷۵، «کاوشی در تجسم اعمال»، *کیهان اندیشه*، ش ۶۸.
- قرائتی، محسن، ۱۳۸۳، *تفسیر نور*، ج چهارم، تهران، مرکز فرهنگی درس‌هایی از قرآن.
- کراجکی، محمد بن علی، ۱۴۱۰، *کنز الفوائد*، تصحیح عبدالله نعمه، قم، دارالذخائر.
- کلرمون، ۱۳۵۴، «حقایقی درباره انتقال احساسات از دور»، ترجمه هادی خراسانی، وحید، ش ۱۸۷، ص ۹۷۸-۹۸۳.
- کلینی، محمد بن عقوب، ۱۳۷۹، *اصول کافی*، ترجمه محمد باقر کمره‌ای، چ چهارم، قم، اسوه.